

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: J. M.
proti
žalovanému: Vězeňská služba ČR, Vazební věznice Hradec Králové
Hradební 860, Hradec Králové
zastoupen JUDr. Pavlem Moníkem, advokátem AK
se sídlem Střelecká 672, 500 02 Hradec Králové

o žalobě na nezákonný zásah, spočívající v umístění žalobce na kuřáckou celu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V žalobě žalobce uvedl, že byl s aktivním nesouhlasem umístěn dne 18. 6. 2020 na kuřáckou celu, ač v jeho dokumentaci je jasný záznam o tom, že trpí astmatem, je nekuřák, přesto další den byl k němu umístěn kouřící spoluvězeň, který jej obtěžoval kouřením. Žalobce dále uvedl, že po příjezdu do věznice se velitel eskorty zeptal, zda mezi eskortovanými je někdo nekuřák, žalobce neví proč, když tato

informace je zaznamenána v jeho dokumentaci, on sdělil, že je nekuřák. Když žalobce zjistil, že cela je kuřácká, přivolaní pracovníci danou věc řešili, ale sdělili mu, že je to nezajímá, že žalobce je na cele sám, byl tam však zatuchlý vzduch. Spoluvězeň P. B. následně kouřil, ač toto žalobce pravidelně řešil, nebylo mu vyhověno, vždy byl odmítnut a musel na cele zůstat. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), s tím, že později se již toto neopakovalo, je přesvědčen, že v popsaném případě se jednalo o nezákonný zásah žalovaného. Žalobce je ve VTOS od 29. 6. 2014 a vždy byl a je nekuřák.

2. Dne 24. 9. 2020 rozhodl krajský soud o zamítnutí žalobcova návrhu na vydání předběžného opatření, neboť zjistil, že již od 10. 9. 2020 žalobce není umístěn ve Vazební věznici v Hradci Králové, jeho návrh na vydání zákazu jeho umístění na kuřácké cele tak pozbyl opodstatnění.
3. Rozhodnutím ze dne 14. 10. 2020 krajský soud vyhověl žalobcově žádosti o osvobození od soudních poplatků, jeho žádost o ustanovení zástupce byla zamítnuta, s odůvodněním, že jeho žaloba splňuje všechny zákonné náležitosti a věc není ani právně, ani skutkově komplikovaná.

II. Vyjádření žalovaného

4. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 1. 10. 2020 vyplývá, že žalovaný prověřil skutečnosti, uvedené v žalobě a zjistil, že tyto neodpovídají pravdě. V průběhu šetření byli vyslechnuti svědci, byly zjištěny následující skutečnosti – žalobce byl rozsudkem odsouzen do věznice se zvýšenou ostrahou, dne 18. 6. 2020 byl eskortován mezikrajovou eskortou z Věznice Mírov do Vazební věznice v Hradci Králové, v den eskorty byl umístěn samostatně do cely č. 117. Tvrzení, že se jednalo o kuřáckou celu, není pravdivé, neboť ve věznici nejsou cely využívány pouze jako kuřácké či jen nekuřácké, uvedená cela je oproti běžnému vybavení cel opatřena zesílenými stavebně technickými prvky a vzhledem k její větratelnosti ji lze využívat jako kuřáckou i nekuřáckou.
5. Bylo zjištěno, že pověření pracovníci věznice se toho dne opakovaně dotazovali eskortovaných osob, kdo z nich je nekuřák, tato skutečnost byla potvrzena i svědecky. Žalobce po umístění na celu 117 nepoukazoval na jakýkoliv problém se svým umístěním, pokud by uvedl, že je nekuřák, byla by tato cela opatřena štítkem nekuřáka. Rozhodující pro zařazení vězně jako nekuřáka je jeho okamžité sdělení, nikoliv případný zápis v programu žalovaného (VIS), neboť z důvodu časového odstupu nebývají tyto informace přesné. Proto se příslušníci věznice řídí konkrétním sdělením jednotlivých osob, zde bylo zjištěno, že žalobce neuvedl, že je nekuřák.
6. Dne 19. 6. 2020 byl do této cely umístěn ods. B. Dle vyjádření podporučíka R. H. s tímto žalobce žádný problém neměl, a pokud by poukázal, že je nekuřákem, ihned by byla taková záležitost řešena. Na to ovšem žalobce nepoukázal ani následně, např. v době vynášení odpadu, který je zajišťován 3x týdně.
7. Žalobce tak dle vyjádření žalovaného po dobu svého pobytu ve Vazební věznici v Hradci Králové nikdy netvrdil, že by byl nekuřák a ani nepoukázal na skutečnost, že by mu vadilo umístění kuřáka do cely. Tvrzení, že opakovaně informoval zaměstnance věznice o svém nekuřáctví, je nepravdivé, žalobce, pokud by mu skutečně vadilo kouření spoluvězně, měl dostatek možností, jak toto příslušníkům věznice sdělit a věc

by byla ihned řešena. K tomu však nikdy nedošlo. Žalovaný navrhl důkaz spisem, a případným výslechem příslušníků, v závěrečném návrhu zamítnutí žaloby.

III. Jednání krajského soudu

8. Krajský soud ve věci jednal dne 18. 1. 2022, a to formou videokonference.
9. Žalobce v průběhu jednání odkázal na svá podání, uvedl, že v jeho spise je jasné uvedeno, že je nekuřák, do Jičína jezdí opakovaně, vždy byl umístěn na nekuřácké cele, neboť je známo, že trpí astmatickými potížemi. Při umístění jsou vězni dotazováni, on vždy uvedl, že je nekuřák, vše je zaznamenáno v jeho kartě. Když byl do cely umístěn vězeň B., žalobce toto řešil a sdělil, že nechce, aby kouřil, jeho sdělení však nikdo neřešil. Přitom údaje ve VIS jsou platné i při přemístění vězně, tento spis jde s vězněm při jeho eskortě. Jeho rodiče tento problém telefonicky oznámili věznicí. Dne 18. 6. 2020 byl umístěn sám na celu 117, netušil, že cela je nekuřácká či případně i kuřácká. Žalobce uvedl, že v jeho osobní kartě i při eskortním příkazu je uvedeno, že je nekuřák, a byl nekuřákem od počátku svého uvěznění v r. 2014. Spoluvězeň mu sice do obličeje nekouřil, tedy naschvály nedělal. Uvedl také, že u Okresního soudu v Jičíně vede 3 řízení, takže do Vazební věznice je překládán od r. 2017 dle potřeby prakticky pravidelně, při eskortě je zjišťována totožnost vězně a je vznášen dotaz, zda vězeň je kuřák či nekuřák. Žalobce vždy hlásí, že je nekuřák, toto sdělil i dne 18. 6. 2020, byl odveden do suterénu ke kontrole a poté čekal na výzvu k umístění, má zvýšenou ostrahu. Byl pak odveden do třetího patra kolem 16. hodiny, umístěn do cely, obdržel pytel s věcmi a byl dotázán, zda je vše v pořádku. Tehdy nevěděl, jaká cela to je, ale příští den byl přiveden vězeň B., který byl kuřák. On toto oznámil svému právnímu zástupci, který mu slíbil, že toto telefonicky zařídí. Pokud by to řešil sám, mohl by obdržet kázeňský trest, neboť přivolání pomoci musí mít pádný důvod. Sdělil tuto skutečnost pracovníkům věznice, ale nikdo nic nevyřešil, pak byl eskortován do věznice v Ruzyni, kde byl umístěn na nekuřáckou celu, ale druhý den musel být ošetřen pro dýchací obtíže. Kdykoliv byl v minulosti eskortován do jiných věznic, vždy byl umístěn na nekuřáckou celu, vždy s ním jde i zdravotní dokumentace. Je přesvědčen, že on svoji povinnost oznámení splnil, nehledě na opakovanou skutečnost, že jeho zdravotní problém obsahuje veškerá jeho dokumentace. Jeho zdraví se zhoršilo, poukazuje na soudní judikaturu ESLP, je přesvědčen, že mu náleží odškodnění. Vzhledem k sděleným problémům pak žalobce vznáší otázku, proč další eskorta o 4 týdny později proběhla normálně.
10. K dotazu soudu pak žalobce sdělil, že na cele je umístěn tísňový hlásič, ovšem kdyby ho využil, bál by se, že by mu mohl být uložen kázeňský trest. Vychovatelům ve vazební věznicí nevěří, protože je nezná, má na Mírově svého vychovatele. Žalobce to, že je nekuřák, oznámil při umístění, také příslušníkům věznice, rodině a svému zástupci. Nechápe, proč při všech dalších 98 eskortách proběhlo vše v pořádku, cožpak nemohou zde ve Vazební věznicí v Hradci Králové přiznat, že se stala chyba? Žalobce považuje své tvrzení za konzistentní, trvá na něm, nikdy nebyl kuřákem a je přesvědčen, že je nutné věnovat pozornost, zda dotýčný je kuřák či ne. Svoji žalobu podal po právu, věznice porušila zákon o umístění nekuřáka na nekuřáckou celu, ačkoliv v podkladech je jasný záznam, že žalobce je nekuřák.
11. Zástupce žalovaného poukázal na znění zákona, které jasně hovoří o tom, že uvedenou skutečnost musí vězeň sdělit, pokud by toto sdělil, bylo by mu ihned vyhověno, taková

věc by se ihned řešila. Protože se skutečnost o tom, zda někdo kouří či ne v průběhu výkonu trestu mění, vychází se vždy z aktuálního hlášení vězně. Kdyby žalobce sdělil, že je nekuřák, byl by automaticky takto umístěn, nad rozmístěním vězňů probíhá několikastupňová kontrola. S odkazem na písemné vyjádření a provedené důkazy žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

12. Krajský soud v průběhu jednání provedl důkaz žalobcem zaslanými listinami, a to Vyrozměněním Krajského státního zastupitelství z 8. 9. 2020, čj. 1 KDT 171/2020-5, Vyřízení podnětu Vrchním státním zastupitelstvím v Praze ze dne 18. 11. 2020, čj. VDT 435/2020, a Přípisem ombudsmana ze dne 14. 4. 2021, čj. KVOP-15613/2021. Z prvního sdělení plyne, že státní zástupkyně M. M., Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové, na základě podnětu žalobce vyslechla vychovatele a vedení oddělení výkonu trestu, tito pracovníci uvedli, že při přijetí do Vazební věznice Hradec Králové žalobce skutečnost, že je nekuřák, neuvedl, v průběhu pobytu na cele č. 117 ani nepožádal o přemístění na nekuřáckou celu, neboť jinak by mu bylo ihned vyhověno. Pracovníci uvedli, že nemohou tušit, zda ten který vězeň, byť je veden jako nekuřák, nezačal kouřit a opačně. Přesto státní zástupkyně projednala věc s ředitelem věznice, který sdělil, že přijme opatření, aby ze strany zaměstnanců věznice byla ubytovávání odsouzených věnována zvýšená pozornost. Přípis dále odkazuje na ustanovení § 16a odst. 7 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství. Z přípisu Vrchního státního zastupitelství ze dne 18. 11. 2020 plyne, že státní zástupkyně J. S se zabývala podnětem žalobce, směřujícím proti vyřízení věci Krajským státním zastupitelstvím v Hradci Králové. Zjistila, že dozorová státní zástupkyně věc žalobce prošetřila řádně, opatřila si potřebná vyjádření, vytěžila informované osoby z řad zaměstnanců vazební věznice a v jejím postupu neshledala pochybení. Ze spisového materiálu plyne, že žalobce je přesvědčen, že měl být umístěn v nekuřácké cele na základě evidence, je uváděno, že nebylo zjištěno, že by požádal o takové umístění ani poté, co k němu do cely byl umístěn kuřák. Dále je citováno znění § 23 odst. 7 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, a podle tohoto ustanovení se na základě vlastní žádosti odsouzený nekuřák umístí vždy odděleně od odsouzených kuřáků. Vazební věznice předpis neporušila, neboť taková žádost žalobce nebyla zjištěna. Podnět žalobce byl z uvedených důvodů odložen. Podnět žalobce s výše uvedenou problematikou pak řešil i ombudsman, z přípisu veřejného ochránce práv plyne, že má za to, že projednání věci dozorovou státní zástupkyní s ředitelem vazební věznice problém již vyřešilo, sám žalobce uvedl, že se problém již neopakoval, že příslušníci se vždy dotazují, kdo z eskortovaných vězňů je nekuřák, podáním se proto ombudsman již dále nebude zabývat.
13. Krajský soud dále odůvodnil, proč nebudou prováděny důkazy, které žalobce navrhl, zejména za účelem prokázání, že v jeho dokumentaci se nachází záznam o tom, že je nekuřák, a dále, že má výše popsané zdravotní problémy. Krajský soud konstatoval, že tyto skutečnosti nejsou sporné a není proto třeba provedení dalších důkazů. K žalobcem navrhovanému výsledku mjr. Z. T. pak konstatoval, že žalobce nesdělil, o koho se konkrétně jedná a co by měl doložit.
14. Z předložené složky žalovaným – Spis o prošetření okolností umístění do cely č. 117 ods. M., sp. zn. VS-161154/ČJ-2020 soud konstatoval Zprávu o provedeném šetření ve věci ods. J. M., ze dne 24. 9. 2020. Uvedenou zprávu zaslal mjr. R. K., vrchní komisař, pověřený orgán VS ČR – vedoucí OPaS, zpráva byla předložena řediteli Vazební

věznice v Hradci Králové, vrchnímu radovi plk. P. T. Ze zprávy plyne, že žalobce byl eskortován z Věznice Mírov dne 18. 6. 2020 z důvodu soudního jednání u Okresního soudu v Jičíně, konaného dne 25. 6. 2020, v den eskorty byl umístěn samostatně do cely č. 117. V dané věci byli vyslechnuti ods. M. Š. a ods. P. O., kteří se této eskorty také účastnili, inspektor prap. P. M., který dne 18. 6. 2020 byl určen jako velitel mezikrajové eskorty, v rámci níž byl žalobce eskortován do Vazební věznice v Hradci Králové, inspektor nprap. M. M., inspektor dozorčí služby, který toho dne umísťoval eskortované osoby do jednotlivých cel. Dále byli slyšeni inspektor prap. O. V., dozorce oddělení výkonu vazby a trestu, který dne 18. 6. 2020 vykonával dozorčí službu na dozorčím stanovišti č. 3, pod které spadá cely č. 117 a zajišťoval nprap. M. M. při kontrole cely č. 117, vrchní inspektor ppor. P. B., vrchní inspektor strážní služby, který uvedeného dne vykonával funkci vrchního inspektora strážní služby, vrchní inspektor ppor. R. H., vrchní dozorce oddělení výkonu vazby, který dne 19. 6. 2020 umísťoval do cely č. 117 k ods. M. ods. P. B., komisař npor. D. T., zástupce vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu, který dne 19. 6. 2020 rozhodl o umístění ods. B. do cely č. 117 k ods. M., vyslechnuti byli i vychovatelé R. M., J. K. a M. P., kteří po dobu pobytu ods. M. prováděli tzv. raporty v cele č. 117, kde byl žalobce umístěn. Zpráva uvádí, že na základě provedených výsledků a dalšího důkazního materiálu bylo možné sestavit ucelený a objektivní náhled na okolnosti umístění ods. M. do cely č. 117 společně s ods. B., který je kuřák.

15. K tvrzení žalobce o jeho údajném umístění do kuřácké cely zpráva uvádí, že takové tvrzení se nezakládá na objektivní znalosti dané problematiky, neboť ve Vazební věznici Hradec Králové nejsou cely využívány pouze jako kuřácké či jen nekuřácké, jsou využívány dle aktuální potřeby a účelu. Cely č. 117 je oproti běžnému vybavení běžných cel opatřena zesílenými stavebně technickými prvky, nicméně všechny cely, vč. cely č. 117 jsou opatřeny otevíratelnými okny, jimiž je zajištěna normální větratelost. Výpověď prap. M. a nprap. M. potvrzuje, že uvedeného dne byly eskortované osoby opakovaně dotazovány, kdo z nich je nekuřák, toto vyplývá i z výpovědí ods. Š. a O., nikdo z nich si s odstupem času nedokázal vybavit, zda ods. M. uvedl, že je nekuřák. Z vyjádření nprap. M. a prap. V. je zřejmé, že ods. M. při následné kontrole cely č. 117, kam byl umístěn, na jakýkoliv problém nepoukazoval, nprap. M. k tomu sdělil, že kdyby ods. M. uvedl, že je nekuřák, byla by jeho cely opatřena štítkem nekuřák. K dotazu, zda se řídí i zápisem z programu VIS, kde informace o tom, že ods. M. je nekuřák, byla vyznačena, uvedl, že nikoli a jako důvod uvedl častý rozpor mezi zápisem a aktuální skutečnou realitou. Je pro něj vždy rozhodující aktuální sdělení vězněné osoby. Vzhledem k tomu, že ods. M. si na nic nestěžoval, s ppor. B. nic neřešil, tvrzení ods. M. o přivolání vrchního inspektora strážní služby není pravdivé. To potvrdil i prap. V., který byl kontrole přítomen.
16. Dne 19. 6. 2020 byl do cely umístěn ods. B., který byl ke dni 19. 6. 2020 na základě pravomocného rozsudku převeden z výkonu vazby do výkonu trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou, o jeho umístění do cely č. 117 rozhodl npor. T., v jehož kompetenci takové umístění bylo, z jeho vyjádření plyne, že žádnou informaci od inspektora dozorčí služby o tom, že ods. M. je nekuřák, nedisponoval. Ten také potvrdil, že informace o případném nekuřáctví v programu VIS se u vězněné osoby zaznamenává až při nástupu dotyčného do výkonu vazby nebo trestu, avšak v průběhu se toto často mění a tak informace ve VIS je velmi často neaktuální. Aktuální informace jsou proto zjišťovány vždy při příjezdu těchto osob z mezikrajových eskort. V případě,

že by ods. M. kdykoliv v průběhu společného umístění s ods. B. poukázal na to, že on je nekuřák, okamžitě by danou věc řešil, ze strany ods. M. však nikdy takový podnět nedostal. Ppor. H. k prošetřované věci uvedl, že dne 19. 6. 2020 při umístění ods. B. do cely 117 ods. M. na žádný problém s celou či umístěním nepoukázal, pokud by nastal případ umístění nekuřáka s kuřákem, toto by ihned řešil, na jakýkoliv problém ale ods. M. neupozornil ani např. v době vynášení odpadu, který vrchní dozorcí zajišťují 3x týdně.

17. V souvislosti s danou problematikou pak byli vyslechnuti i všichni vychovatelé, kteří v inkriminovanou dobu každý všední den prováděli u ods. M. tzv. raport, tedy řešení žádostí a stížností. Všichni shodně uvedli, že ods. M. za celou dobu svého pobytu nepoukázal na to, že on je nekuřák a je umístěný s kuřákem a jejich výpovědi jednoznačně podpořil i ods. B., který uvedl, že ods. M. za celou dobu jejich společného pobytu v cele nikdy žádného ze zaměstnanců vazební věznice neupozornil na to, že je nekuřák.
18. Zpráva tak uzavřela, že tvrzení odsouzeného M. o porušování jeho práv, kdy měl údajně být donucen pobývat na kuřácké cele, musel snášet kouření a přes žádosti nebyl přemístěn, se nezakládají na pravdě, jmenovaný měl k uplatnění svých práv dostatek příležitostí, tyto však vůbec nevyužil. K žalobcem uvedené poznámce o tom, že o jeho nekuřáctví je údaj zaznamenán do programu VIS bylo zjištěno, že takový údaj se zaznamenává do programu VIS již v době nástupu vězněné osoby do výkonu vazby, trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence, mnohdy se však stává, že vězněná osoba v průběhu pobytu znovu začne kouřit, či přestane, údaj ve VIS je tak neaktuální, proto jsou vždy aktuální informace zjišťovány při příjezdu těchto osob z mezikrajových eskort.
19. Krajský soud poté konstatoval, že v předložené spisové dokumentaci se nacházejí všechny výpovědi zaměstnanců žalovaného, jak na ně odkazuje cit. zpráva, a jak soud popsal v bodě 14 – 18. Zcela konkrétně dne 7. 9. 2020 podal ve věci vysvětlení M. M., inspektor dozorčí služby, P. B., vrchní inspektor strážní služby, O. V., dozorce oddělení výkonu vazby a trestu na třetím patře. Dne 16. 9. 2020 podal vysvětlení R. H., vrchní dozorce na oddělení výkonu vazby a trestu na třetím patře, D. T., zástupce vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu, P. M., velitel dálkové eskorty. Dne 15. 9. 2020 podali vysvětlení vychovatelé u odsouzených, a to R.M., J. K. a M. P. Dne 3. 9. 2020 podali vysvětlení ods. P. O. a M. Š. Nad rámec uvedených výpovědí pak soud citoval výpověď ods. P. B. ze dne 22. 9. 2020, kdy tento sdělil, že je mu známo, že ve Vazební věznici v Hradci Králové jsou umístěni nekuřáci odděleně od kuřáků, on se zde nacházel od prosince 2019 do 30. 6. 2020, kdy byl přemístěn do Věznice Valdice. Ods. M. zná pouze zhruba, byl s ním ubytován od 19. 6. do 30. 6. 2020 na jedné cele, myslí, že se jednalo o celu č. 117. Byli tam ubytováni jen oni dva, ale moc se spolu nebavili. Ods. B. je kuřák, nikdo ze zaměstnanců vazební věznice se ho na toto neptal, je kuřák a cigaretový kouř nevnímá, nevádí mu. Ods. M. za celou dobu společného pobytu žádného zaměstnance věznice neupozorňoval, že je nekuřák a nežádal nikoho o přemístění na nekuřáckou celu. Ods. B. v cele kouřil v přítomnosti ods. M., asi mu to vadilo, ale nikdy nic neřekl, ani nikomu ze zaměstnanců věznice. Při prohlídkách či jiných akcích si na ubytování s ods. B. nestěžoval, ods. M. na cele nikdy nekouřil a před ods. B. se nikdy nezmínil o tom, že neupozorňuje na to, že je nekuřák proto, aby si následně na toto mohl podat žalobu. Po dobu svého pobytu ve Vazební věznici

v Hradci Králové se ods. B. nesetkal s žádným odsouzeným, který by si jako nekuřák stěžoval na to, že je ubytován s kuřákem. S ods. M. vycházel dobře, neměli spolu žádný konflikt ani problém.

20. Obsahem spisu je dále listina, nazvaná Úřední záznam o vyhodnocení záznamu z kamerového systému Vazební věznice Hradec Králové, podepsaná por. I. J., která provedla dne 2. 9. 2020 kontrolu záznamů z kamerového systému zachycujícího prostor na oddělení III. B ve Vazební věznici Hradec Králové z období 18. 6. 2020 – 19. 6. 2020, bylo zjištěno, že kamerové záznamy zachycující prostor na oddělení III. B z uvedeného období, kde se nachází cela č. 117, již nejsou k dispozici.
21. V žalovaném předložených podkladech se dále nachází Denní rozkaz vedoucího oddělení vězeňské stráže na den 18. 6. 2020, Rozpis eskort pro tento den, dále Denní rozkaz vedoucího oddělení výkonu vazby a trestu na den 18. 6. 2020 a den 19. 6. 2020, z nichž vyplývají jednotlivé směny výše uvedených vyslechnutých zaměstnanců Vazební věznice v Hradci Králové.

IV. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud přezkoumal žalobní námitky na vyslovení nezákonného zásahu žalovaného vůči žalobci, který měl spočívat v jeho umístění dne 18. 6. 2020 na kuřáckou celu, v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
23. Z ustanovení § 82 s.ř.s. plyne, že každý, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Dle § 87 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
24. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, upravuje ve svém § 23 odst. 7, že na základě vlastní žádosti se odsouzený nekuřák umístí vždy odděleně od odsouzených kuřáků.
25. Podstatou žaloby bylo tvrzení žalobce, že došlo k nezákonnému zásahu vůči jeho osobě, jak uveden v bodě 22. Namítal, že informace o tom, že je nekuřák, byla zaznamenána v jeho dokumentaci již při nástupu do výkonu trestu odnětí svobody a tato jej provází po celou dobu věznění, je zaznamenána v programu VIS a zařízením věznic je tak dobře známa. On sám má dýchací obtíže a proto se u něho stav nekuřáctví nikdy v rámci pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody nezměnil. Dále žalobce uvedl, že sdělil, že je nekuřák při příjezdu dne 18. 6. 2020 a též, že toto sdělil zaměstnancům věznice, kteří však nic neřešili.
26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel z popsaného skutkového a právního stavu a provedené důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

27. K žalobní námitce, že záznam o nekuřáctví žalobce je dlouhodobě uveden v programu VIS a je tak pracovníkům na jednotlivých pracovištích výkonu trestu odnětí svobody dobře znám, odkazuje krajský soud zejména na znění § 23 odst. 7 Vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb. (viz bod 24), z něhož jasně plyne, že řád výkonu trestu odnětí svobody upravuje umístění kuřáků a nekuřáků do oddělených prostor na základě vlastní žádosti odsouzeného. Pokud by tedy mělo dojít k výroku o nezákonném zásahu v této problematice, muselo by být jednoznačně prokázáno, že žalobce o oddělené umístění jako nekuřák požádal, a nebylo mu vyhověno. Takový závěr však krajský soud po provedeném dokazování zaujmout nemohl.
28. Žalobce nespороval, že pracovníci věznice se při rozdělení do cel vězňů, eskortovaných dne 18. 6. 2020, dotazovali, zda jsou jednotliví vězni kuřáci či nekuřáci. Žalobce přitom tvrdil, že se hlásil jako nekuřák. Tato skutečnost však nebyla v průběhu soudního řízení prokázána, naopak, všichni vyslechnutí zaměstnanci vypověděli, že pokud by tak žalobce učinil, byla by jeho cela označena jako nekuřácká a tím pádem by nemohlo dojít k tomu, že by následující den byl do této cely umístěn kuřák ods. B. Cela č. 117 je opatřena zesílenými stavebně technickými prvky a je větratelná, proto může sloužit pro oba účely. Žalobcovo tvrzení, že byl umístěn na kuřáckou celu, tak rovněž není správné, neboť jeho umístění na tuto celu v den 18. 6. 2020 tak označit nelze.
29. Vzhledem k tomu, že dne 19. 6. 2020 byl k žalobci umístěn ods. B., který byl kuřákem, krajský soud je v souladu se závěry žalovaného přesvědčen, že pokud žalobce zjistil, že je k němu umístěn kuřák, měl na takovou skutečnost upozornit pracovníky věznice, neboť k tomu měl dostatek příležitostí, prakticky všichni zaměstnanci ve svých výpovědích potvrdili, že pokud by se tak stalo, bylo by takové oznámení ihned řešeno. Krajský soud se proto při jednání dne 18. 1. 2022 žalobce dotázal, proč tak neučinil, žalobce v písemném podání uvedl, že tak učinil, ale nikdo s tím nic nedělal, při jednání pak sdělil, že zdejší vychovatelům nevěří, neboť ve Věznici Mírov má vychovatele svého. To, že se tak skutečně nestalo, vyplývá jak z výpovědí zaměstnanců věznice, ale i z výpovědi ods. B., který s žalobcem pobýval společně na cele – viz bod 19.
30. Krajský soud po projednání a přezkoumání věci uzavřel, že žalobcem nabízené důkazy k prokázání jeho zdravotního stavu není potřebné provádět, neboť jeho sdělení o dýchacích astmatických problémech nejsou předmětem sporu, a není jím ani to, že by se měla informace o tom, že je nekuřák, nacházet jako záznam v programu VIS. Žalovaný opakovaně zdůraznil, že tento záznam není rozhodujícím při umístění vězně na celu, neboť v průběhu doby výkonu trestu odnětí svobody se u odsouzených tato informace velmi často mění a je tedy potřebné řídit se vždy jejich aktuálním sdělením. Konečně, soud nepřistoupil ani k provedení výsledku zaměstnanců věznice, které nabídl jako důkaz žalovaný, neboť dospěl k závěru, že konstatování písemných záznamů jejich podání vysvětlení z šetření, provedeného oddělením prevence a stížností Vazební věznice Hradec Králové lze považovat za dostačující. K návrhu výsledku mjr. Ing. Z. T. soud nepřistoupil, neboť žalobce písemně sdělil, že s tímto svědkem hovořil o problematice žaloby, avšak z podkladů není patrné, že by byl přímým svědkem výše popsaných událostí. Krajský soud též hodnotil žalobcem zaslané podklady o šetření jeho podnětu Krajským státním zastupitelstvím v Hradci Králové, Vrchním státním zastupitelstvím v Praze, i Úřadem Veřejného ochránce práv v Brně. Žalobcem tvrzené porušení zákona, které by mohlo být označeno jako nezákonný zásah v duchu ustanovení § 82 s.r.s. však z jejich obsahu, dle přesvědčení soudu, rovněž neplyne.

31. Po projednání a přezkoumání věci proto s ohledem na výše zjištěné a popsané skutečnosti dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná a tuto v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. ledna 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu